

تاریخچه مختصری از حزب کار ایران (توفان)

حزب کار ایران (توفان) حاصل سالها مبارزه خستگی ناپذیر مارکسیست-لنینیست های متشکل در سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان می باشد.

با سقوط حزب کمونیست شوروی به منجانب رویزیونیسم و پیوستن اکثریت اعضای کمیته مرکزی حزب توده ایران به خط و مشی رویزیونیستی و ضد کمونیستی خروشچف و شرکاء که در کنگره بیستم در سال ۱۹۵۶ تدوین گردیده بود، و با اتهامات دروغگین و سهمگین علیه رفیق استالین آغاز گشت، موجبات انشعابات در جنبش جهانی کمونیستی و از جمله در حزب توده ایران از طرف رویزیونیستها فراهم گردید. حمله به استالین تحت عنوان دروغگین مبارزه با "کیش شخصیت"، یک حمله فردی و اتهامات شخصی نبود. حمله آشکار برای نفی دستاوردهای سوسیالیسم و نابودی کشور شوراها بود. این دسیسه از دید بنیانگذاران توفان پنهان نماند. در این دوران سه تن از اعضای کمیته مرکزی حزب توده ایران رفقا؛ احمد قاسمی (مسئول ماهنامه مردم)، دکتر غلامحسین فروتن (مسئول مجله تئوریک دنیا) و عباس سغانی (از اعضای مرکزی سازمان افسری حزب توده ایران) پس از پذیرش خط مشی رویزیونیستی دیکته شده از جانب شوروی ها، از طرف حزب توده ایران، از پذیرش این خط مشی ضد انقلابی سرباز زدند و با انتقاد شجاعانه و اصولی به مشی ارتجاعی و ضد کمونیستی حزب کمونیست شوروی و محکوم کردن حزب توده ایران که راه خیانت به طبقه کارگر و مارکسیسم لنینیسم را در پیش گرفته بود، از حزب رویزیونیستی توده ایران جدا شده و سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان در ۲۵ تیر ۱۳۴۶ (۱۹۶۷/۰۷/۱۶) قدم به عرصه وجود نهاد و دوره سوم نشریه توفان آغاز به انتشار کرد. سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان همواره خویش را ادامه دهنده سنتهای حزب کمونیست ایران و حزب توده ایران و ادامه دهنده جنبش کمونیستی ایران می دانست و می داند.

سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان بر این نظر بود که حزب توده ایران دارای دو دوره تاریخی است. دوره ای که ماهیت انقلابی و کمونیستی داشت و به مارکسیسم لنینیسم وفادار بود و دوره ای که از مارکسیسم لنینیسم با پذیرش خط مشی رویزیونیستی حزب رویزیونیست اتحاد شوروی چشم پوشید. سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان خود را ادامه دهنده حزب توده ایران دوره نخست می داند. مدتی بعد رفیق علی امیرخیزی از فعالان انقلاب مشروطیت، عضو حزب کمونیست ایران و یار حیدر عواغلی و عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران نیز حمایت خویش را از سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان اعلام داشت و درخواست عضویت در سازمان مارکسیستی توفان نمود.

یکی از میرم ترین وظایف سازمان م ل توفان در آن زمان احیای حزب طبقه کارگر ایران بود. زیرا سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان بر این نظر بود و هست که حزب طبقه کارگر در ایران وجود داشته و باید آنرا مجددا احیاء کرد.

سازمان م ل توفان وظیفه خویش را مبارزه برای افشاء رویزیونیسم خروشچف به مثابه تضاد عمده در جنبش کمونیستی و کارگری قرار داد. توفان تنها سازمانی بود که این پرچم را بدست گرفت و نه تنها به تبلیغ نظریات کمونیستی حزب کمونیست چین و آلبانی همت گماشت و نشریات تئوریک ضد رویزیونیستی افشاءگرانه آنها را منتشر و ترویج کرد، بلکه خود نیز نشریات فراوانی در افشاء رویزیونیسم منتشر نمود و در آنها پیشگویی کرد که شوروی رویزیونیستی فرو می پاشد و سوسیالیسم در این کشور از بین می رود.

سازمان م ل توفان در توفان شماره ۷۲ دوره سوم در مورد پیوند با توده ها و احیای حزب طبقه کارگر چنین نوشت:

"سازمان ما پیوسته برای پیوند با توده ها در تلاش بوده و هست، ولی سازمان ما هیچگاه احیای حزب طبقه کارگر را به نقطه اوج پیوند کمونیستها علیه امپریالیسم، رویزیونیسم و ارتجاع، به نقطه اوج پیوند کمونیستها با توده ها موقوف نمی کند، بلکه نیل باین مرحله را مشروط به احیای حزب طبقه کارگر در عرصه ایران می داند."

دقیقا در همین رابطه گروهی از کادرهای سازمان م ل توفان اواخر سالهای ۴۰ به ایران می روند و در مدت کمی قادر می شوند تشکیلات سازمانی را در شهرهای تهران، مشهد، بجنورد، اصفهان و... گسترش دهند، اما با دستگیری مهدی سامع از سازمان چریکهای فدائی خلق بیش از ۶۰ نفر از رفقای ما در این رابطه دستگیر شده و رفیق جعفر نژاد در زیر شکنجه های وحشیانه ساواک شاه جان می بازد.

انتشار کتب و جزوات ارزشمند و تئوریک نظیر: سبک ذهنی در تفکر و عمل- اعلامیه و برنامه کمونیستهای انقلابی بلشویک شوروی- رویزیونیسم در تئوری و عمل-، نامه به رفقا- چند سفسطه رویزیونیستی- نمونه منفی- تروتسکی و تروتسکیسم- مبانی ماتریالیسم تاریخی- روشنفکران، حزب، مبارزه مسلحانه- آنارشیزم یا سوسیالیسم- سندی در مبارزه با رویزیونیسم- سوسیال امپریالیسم- شوروی امپریالیسم نوحاسته- مبانی ارزیابی از گذشته حزب توده ایران- احیای سرمایه داری در یوگسلاوی- شبه تئوری سه جهان ضد مارکسیستی است... و دهها جزوات دیگر تنها نمونه کوچکی از این مبارزات کم نظیر ایدئولوژیکی بود.

هیچ سازمانی تا زمان انقلاب ایران به اندازه سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان در جهت پاکیزگی مارکسیسم لنینیسم، توسعه و ترویج و تبلیغ مارکسیسم لنینیسم گام بر نداشت. توفان به انتشار آثار رفیق استالین که از طرف رویزیونیستها سانسور و جمع آوری می شد دست زد. بسیاری از آثار رفیق استالین را تجدید چاپ کرد. تاریخ مختصر حزب کمونیست بلشویک شوروی را تجدید چاپ کرد. توفان تنها سازمانی بود و هست که در مقابل اتهامات دشمنان کمونیسم در پرتاب اتهامات واهی و غیر طبقاتی به رفیق استالین به مقاومت برخاست و روشن کرد که حمله به استالین حمله به شخص وی نیست، حمله به سوسیالیسم برای برجیدن سوسیالیسم است. بنظر توفان استالین پرچم مارکسیست لنینیستها بود و امروز با فروپاشی شوروی سوسیال امپریالیستی، صحت این نظریات به اثبات می رسد. توفان بر این نظر بود که تسلط رویزیونیسم بر حزب کمونیست اتحاد شوروی و اخراج اعضای آن و تصفیه این حزب از وجود کمونیستهای صدیق و تغییر خط مشی ایدئولوژیک و سیاسی حزب کمونیست شوروی و متعاقب آن پذیرش مصوبات اقتصادی کنگره ۲۲ حزب "کمونیست" شوروی، از این کشور رویزیونیستی که در آن دیکتاتوری پرولتاریا به دیکتاتوری بورژوازی بدل شده بود، کشوری سوسیال امپریالیستی که در حرف سوسیالیسم، ولی در عمل امپریالیستی است، زاده شده است. این کشور رقیب و همدست امپریالیسم آمریکاست و در رقابت و تبانی با وی بر ضد طبقه کارگر و خلفای جهان بسر می برد.

سازمان م ل توفان از همان بدو پیدایش کاستریسم و گواریسم که بعدها نمونه هائی الهامبخش برای جنبشهای چریکی شهری در سراسر آمریکای لاتین و ایران و ترکیه و... شدند، به انتقاد از این خط مشی که نافی نقش حزب طبقه کارگر، نافی سیاست پرولتری، نافی دیکتاتوری پرولتاریا، نافی نقش فرماندهی حزب در مبارزات طبقه کارگر، نافی اهمیت تئوری م ل بود، و مبارزه مسلحانه را در نقش فرمانده و رهبر انقلاب، به جای حزب می گذاشت، به مبارزه پرداخت و آنرا به منزله انحراف "چپ" نادرست ارزیابی کرد. توفان به عنصر قهر و انقلابی و جنبه ضد امپریالیستی و آرمانگرایانه این حرکت احترام گذارده و از آن بویژه در مقابل اتهامات رویزیونیستها و رژیم سلطنت حمایت می کرد، ولی حرکتهای چریکی را حرکتی ضد حزبی، حرکتی که متکی بر عدم اعتماد به توده های زحمتکش از کارگران گرفته تا توده انبوه دهقانان است، ارزیابی می کرد. این حرکت به احیاء حزب طبقه کارگر صدمه می زد و روشنفکران را در عرصه مبارزه ایدئولوژیک به گمراهی می کشانید که کشانید. سازمانهای چریکی

اهمیت مبارزه ایدئولوژیک و اهمیت تئوری انقلابی را درک نمی کردند و در مبارزه مسلحانه روشنفکران کلید حل مسایل را جستجو می نمودند. این حرکت که بیشتر از ناامیدی منشاء می گرفت نمی توانست آینده رهائی طبقه کارگر را بشارت دهد. آنها بعدها بشدت بدون داشتن مبانی روشن ایدئولوژیک از یکدیگر تجزیه شده و به دنباله رو شوروی ها و حزب توده ایران و به آلت دست آنها بدل شدند و هنوز نیز گروه های گوناگونی که وجود دارند و خود را چریک می نامند و مرزهای روشن اختلافات ایدئولوژیک با یکدیگر نداشته و از برخورد به رویونیسم و تاریخ تکامل آن، برخورد به شوروی و برخورد به مسئله تعیین کننده شخصیت استالین خودداری می کنند. این خودداری ناشی از آن است که باید نقش خود را در آن زمان در برخورد به این مهمترین مسئله جنبش کمونیستی روشن کنند. طبیعتاً نقش آنها منفی بوده و نه مثبت. فرار از برخورد به واقعیت و ترس از برخورد به اشتباهات گذشته این خطر را دارد که همان اشتباهات مجدداً تکرار شود. کسی که از تاریخ نیاموزد ناچار است اشتباهات آن را تکرار کند. توفان به شدت، ولی دوستانه و رفیقانه، با نظریات سازمانهای چریکهای فدائی خلق و سازمان پیکار در راه رهائی طبقه کارگر (مجاهدین خلق مارکسیست لنینیست) مبارزه کرد. بنظر ما این مبارزه حقانیت خویش را در عمل نشان داد و ضرباتی را که بی توجهی به مسئله ایدئولوژیک نشان می داد، به جنبش کمونیستی ایران زد. انقلاب ایران دقیقاً به علت همین سردرگمی رویونیستها صدمات بزرگی دید و کار تصاحب قدرت از جانب مذهبپون را تسهیل کرد.

سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان بر ضد تئوری سه دنیا به عنوان تنها سازمان کمونیستی موضع گرفت و آنرا رویونیستی ارزیابی کرد و ماهیت سوسیالیستی جمهوری توده ای چین را به زیر پرسش برد. برای سازمان ما تغییر ماهیت سیاسی دولتها تعیین کننده ماهیت سوسیالیستی یا سرمایه داری آن کشورهاست. سازمان ما ل توفان همیشه سیاستهای اکونومیستی را در جنبش کمونیستی افشاء کرده بود و به این اصل وفادار ماند.

سازمانهای چریکی هنوز هم دید روشنی نسبت به رویونیسم چه رویونیسم "چپ" چه راست، چه رویونیسم خروشچفی و چه رویونیستی سه دنیائی ندارند. این دستاورد سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان بود که به این مسایل اساسی مطرح در جنبش کمونیستی پاسخ داد تا مارکسیسم لنینیسم را پاکیزه نگاه دارد.

در پی اختلافات درونی سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان، انشعابی در سال ۱۳۵۶ رخ داد که سه تشکل تحت نام های حزب کمونیست کارگران و دهقانان ایران، سازمان توده زحمتکشان ایران و سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان فعالیتهای مستقلانه خود را آغاز کردند.

بنابه مصوبه دومین کنگره حزب کمونیست کارگران و دهقانان ایران، در دومین پلنوم کمیته مرکزی در فروردین ۱۳۶۰ مطابق با شرایط و اوضاع اجتماعی و اقتصادی جامعه ایران همراه با تغییراتی در برنامه و اساسنامه، نام حزب از حزب کمونیست کارگران و دهقانان ایران به حزب کار ایران تغییر یافت و از آن تاریخ تحت نام حزب کار ایران به فعالیت خود ادامه داده است. نام سازمان توده زحمتکشان ایران نیز یکسال پس از انقلاب در ۱۳۵۸ به سازمان کارگران مبارزه ایران تغییر یافت.

حزب کار ایران و سازمان کارگران مبارز ایران دو عضو فعال "مجمع تدارکاتی برای وحدت کمونیستهای ایران" که در حول محور نشریه "ندای وحدت" در بعد از انقلاب در خارج فعالیت می کردند، سرانجام پس از بحثهای طولانی بویژه در مورد مسائل سوسیالیسم، مرحله انقلاب ایران، نخستین گام عملی جهت تدارک کنگره وحدت و یا کنگره موسس حزب واحد طبقه کارگر ایران را بر داشتند و در آذر ۱۳۷۳ برابر با دسامبر ۱۹۹۴ مبادرت به انتشار ارگان سیاسی مشترک بنام "توفان" نمودند. دو تشکل پس از انتشار ۶۴ شماره توفان ارگان سیاسی مشترک در دی ماه ۱۳۷۸ کنگره وحدت و یا کنگره

موسس حزب واحد طبقه کارگر ایران را با نام حزب کار ایران (توفان) با موفقیت کامل بر گزار کردند. نخستین شماره توفان ارگان مرکزی حزب کار ایران (توفان) دوره ششم در فروردین ۱۳۷۹ انتشار یافت. بدین ترتیب حزب کار ایران و سازمان کارگران مبارز ایران پس از انشعاب در درون سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان در سال ۱۳۵۶، پس از بیست و سه سال دوری از یکدیگر در طی بحث ها و تبادل نظرهای مداوم و مسئولانه به وحدت رسیدند. در سندی که پیرامون این وحدت سازمانی انتشار یافت، در مورد گذشته این دو تشکل و حل اختلافات تاریخی چنین آمده است:

"تجربه بیست سال و اندی مبارزه پس از انشعاب در توفان که ما در این مدت در پیش چشم داشتیم منبع زنده و قابل اعتمادی است تا ما را به یک تجدید نظر صحیح در مورد این گذشته برساند و قادر سازد سره را از ناسره تمیز دهیم. به این جهت دو تشکل بر این نظرند که باید کمیسیونی برای بررسی این گذشته در کادر بررسی گذشته جنبش کمونیستی به طور کلی در وقت مناسب تشکیل شود و نظریات خود را برای جمع بندی نهائی و تجربه آموزی از این گذشته به حزب واحد طبقه کارگر ارائه دهد. وحدت مسئولانه این دو تشکل هرگز به مفهوم تائید اشتباهات سیاسی و سازمانی که در گذشته وقوع یافته نمی باشد. دو تشکل ولی بر این نظرند که باید وحدت حزبی را چون مردمک دیده حفظ کرد، به موازین سازمانی لنینی احترام گذارد، و حزب واحد را با دیدی روشن و مارکسیستی لنینیستی بنیاد نهاد. هر دو تشکل با این درک به پای وحدت سازمانی می روند و کنگره موسس حزب واحد طبقه کارگر را که در برنامه خود قرار داده اند بر پا می دارند. آنجا که حسن نیت کمونیستی با دید علمی حکومت کند، گره ای نتوان یافت که باز گشودنش ناممکن باشد. این حفظ حقوق در درک های غیر مشترک، نافی تکیه بر اصولیت کمونیستی و حل مشکلات تنها در روند مبارزه مشترک طبقاتی برای نیل به هدف واحد نیست ..."

در زمینه وحدت با سایر سازمانهای مدعی کمونیستی سند زیر را انتشار داد و ضرورت وجودی حزب واحد طبقه کارگر را چنین بیان داشتند:

"حزب طبقه کارگر پیشرفتی برای نفی پراکندگی و نزدیکی همه مارکسیست لنینیست هاست. مسلما ما برای وحدت سازمانی با هر تشکل کمونیستی آماده ایم ولی آغاز این گام نخستین را به آمدن همه موکول نمی کنیم. اگر مسئولیت کمونیستی و ایمان به مارکسیسم لنینیسم موجود باشد گذشتن از این موانع به سهولت مقدور است. البته ما خواهان وحدت با همه مارکسیست لنینیستها هستیم ولی کمونیستها از نظر ما شامل کسانی نمی شوند که با گذشته رویونیستی و بدون برخورد به آن گذشته ادعای کمونیستی می کنند. بنظر ما آنها که سی سال تجربه پر بار دیکتاتوری پرولتاریا در شوروی سوسیالیستی زمان لنین و استالین را با یک بر چسب و غیر مسئولانه "بوروکراسی" به دور می ریزند و پر مدعانه و خیال آسوده سر بر بالین می گذارند که گویا فیلسوف مآبانه تحیل تاریخی کرده اند با مارکسیسم لنینیسم کاری ندارند.... کسانی که در پی نبرد طبقاتی و روز قطعی جدال هستند باید از هم اکنون با روحیه اصولی، عدم هراس از دشمنان، توانائی مبارزه سیاسی و تئوریک، اندیشه به وحدت و انسجام سازمانی بار آرند. حزب واحد طبقه کارگر گامی نخست در این جهت است و نه پایان تلاش ما برای نزدیکی به مارکسیست لنینیستها."

در آینده تاریخچه سازمان ل توفان و همینطور حزب کار ایران (توفان) بطور مفصل تری انتشار خواهد یافت.

حزب کار ایران (توفان)

بهمن ماه ۱۳۸۱ خورشیدی

www.toufan.org